

Honori & Meritis

Ornatissimi VIRI-JUVENIS,

D. GUILIELMI ESVILERI,

Publicæ hujus Disputationis,

DE MUNDI CAUSA FINALI,

Defendentis Strenuissimi.

Gloria doctorum quondam celebrata virorum
Vivere non voluit rebus civilibus ipsos
Intentos, sed sorte suâ gaudere jubebat
Lex parvâ; veluti non omnia facta fuissent
In Fines Hominum. Sed quid juvat hisce morari?
Exiit è tetrâ longæ caliginis umbris
Lux, quæ splendentes radios diffudit in orbem
Mille modis nuper: fuit hæc *Cartesius*, Eheu,
Ut verum fatear, non lux affulsit ubique
Sed tetrâ ea sæpè fuit mutata tenebris.
Ex multis hæc pauca dabo. *Cartesius* ergò
Sic ait; ane Homini nos cuncta creata putemus?
Vix quid tale putem. Jamjam qui Dogma *Renati*
Impugnare cupis, præsens *Guiljelme*, quid optas?
Luyfius esto tibi clypeus. Defendere verum,
Et sic damnosum tandem prosternere Dogma,
Res tua sit. Tunc victor eris, tunc tempora lauris
Undique cingentur tibi; tunc tua fama manebit
Semper, tunc Homini tu cuncta creata videbis.

Non artis, sed amoris ergò posuit

NICOLAUS RICARDUS DE GRAAF,
Phil. Stud.